

Sygn. akt III Cz 956/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Prezes SO Teresa Kołeczko - Waclawik

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 sierpnia 2015 r.

sprawy z powództwa R. P. (P.)

przeciwko(...) Spółce Akcyjnej w W. i E. P.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek zażalenia pozwanego (...)Spółce Akcyjnej
w W.

na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach
z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt I C 161/14

postanawia :

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu oddalić;***
- 2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.***

SSO Anna Hajda SSO Teresa Kołeczko - Waclawik SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach postanowieniem z dnia 18 marca 2014 roku umorzył postępowania w sprawie z powództwa R. P. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji wobec cofnięcia pozwu przez powoda oraz zasądził od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda R. P. kwotę 2417 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd Rejonowy uznał, że powód w niniejszej sprawie wykazał dostatecznie, że wniesienie pozwu było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony powoda,

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na pominięciu w tej ocenie faktu, iż pozwany ustosunkował się do wezwania powoda z dnia 20 stycznia 2014r. w zakreślonym terminie, a następnie po zweryfikowaniu zasadności żądania zwolnił zajętą ruchomość od egzekucji co doprowadziło do błędnego ustalenia przez Sąd Rejonowy, iż wskutek niestaranności pozwanego powód był zmuszony do podjęcia działań zmierzających do odzyskania zajętego mienia; art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 2 k.p.c. przez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że powód wielokrotnie wzywał

pozwanego do zwolnienia zajętej ruchomości od zajęcia w sytuacji gdy powód wzywał pozwanego do zwolnienia ruchomości wyłącznie pismem z dnia 20 stycznia 2014r., do którego pozwany się ustosunkował, co doprowadziło do błędnej oceny postawy pozwanego w toku niniejszego postępowania, a w konsekwencji odstąpienia Sądu Rejonowego od zasady, iż w przypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia; art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy pozwany ustosunkował się do wezwania powoda z dnia 20 stycznia 2014r. (doręczonego pozwanemu w dniu 24 stycznia 2014r.) w określonym przez niego terminie, z kolei powód działając niesumiennie i nielojalnie w stosunku do pozwanego wystąpił przed upływem określonego przez siebie terminu tj. w dniu 27 stycznia 2014r. z pozwem w trybie art. 841 k.p.c. w konsekwencji uniemożliwiając pozwanemu zweryfikowanie zasadności roszczenia powoda oraz ustosunkowanie się do treści wezwania co uzasadnia stwierdzenie, że powód swoim postępowaniem wywołał proces i koszty połączone z jego prowadzeniem, nie stwarzając pozwanemu możliwości wypowiedzenia się co do jego zasadności.

Na tych podstawach wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonej części i nieobciążenie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej na podstawie art. 102 k.p.c. oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 2 k.p.c., zasadą jest, że w razie cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Równocześnie zaznacza się na dopuszczalność odstępstwa od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r.; II CZ 208/11; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. IV CZ 34/11; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r. IV CZ 111/10).

W niniejszym przypadku takie okoliczności nie zachodzą.

Zwrócić należy uwagę, że cofnięcie pozwu było następstwem uczynienia przez pozwanego zadość żądaniu zawartemu w pozwie. Wcześniej jednak, powód, o uczynienie zadość żądaniu zawartemu w pozwie zwrócił się do pozwanego pismem z 20 stycznia 2014r. wyznaczając trzydniowy termin do jego wykonania, po czym, 24 stycznia 2014r. sporządził pozew w niniejszej sprawie. Powód nie uwzględnił przy tym, że pismo to zostało doręczone pozwanemu dopiero dnia 24 stycznia 2014r. i 27 stycznia 2014r. wniósł go sądu. Wniesienie pozwu nastąpiło zatem przed upływem terminu wyznaczonego pozwanemu, przy uwzględnieniu kodeksowych reguł obliczania terminów, tj. art. 112 k.c.

W świetle wskazanych powyżej okoliczności należało uznać, że wytoczenie powództwa nie było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Brak zatem było podstaw do uznania, że powód jest stroną wygrywającą, co czyniło bezzasadność jego wniosku o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Ze wskazanych powyżej względów zażalenie pozwanego zostało uwzględnione, a w konsekwencji zaskarżone postanowienie podlegało zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. Koszty te ustalono w oparciu o § 2 ust. 1 § 6 pkt 2 w związku z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U.

z 2013 poz. 490) przy uwzględnieniu opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSO Anna Hajda SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Andrzej Dyrda